

KMIECIK JAN (1901-1985)



Urodził się 3 lipca 1901 roku w Krobi w rodzinie rzemieślniczej. Syn Jakuba i Marianny z domu Kobus. Z zawodu ślusarz. Od 1917 roku pracował w Berlinie. Tu, w dzielnicy Alt Moabit Turnaustasse, działał w polskim Towarzystwie „Sokół”. Po zakończeniu I wojny światowej powrócił do Krobi. Wstąpił w szeregi 1. kompanii powstańców wielkopolskich w Kościanie. Brał udział w walkach z Grenzschutzem na froncie zbąszyńskim pod Radwankami i Borujcem Kościelnym. W kwietniu 1919 roku był żołnierzem 10. kompanii 7. pułku strzelców wielkopolskich (późniejszy 61. pułk piechoty). Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej.

Do rezerwy przeniesiony został w 1922 roku z 9. pułku saperów stacjonującego w Brześciu nad Bugiem. W okresie powojennym należał do aktywnych członków krobskiego Towarzystwa Powstańców i Wojaków. Był pracownikiem Gostyńskiej Kolei Powiatowej. We wrześniu 1939 roku jako kierownik autobusu Gostyńskiej Kasy Powiatowej przewoził zasoby pieniężne Banku Polskiego z Gostynia do Łodzi. W drodze powrotnej autobus jego został zarekwirowany przez władze wojskowe. Ze zbombardowanego przez Niemców pociągu w Koninie przewoził pilotów lotnictwa poznańskiego do Warszawy. Po zakończeniu tej misji już w służbie wojsk lotniczych autobus spełniał funkcję nadawczo-odbiorczej stacji radiowej. Przez Siemiatycze, Prużany, Malcz dotarł do Różan, gdzie 18 września został internowany przez Rosjan, dwa dni później został zwolniony. Z Różan udał się do Brześcia nad Bugiem, skąd w październiku 1939 roku dotarł do Poznania.

Poszukiwany przez gestapo, obawiając się aresztowania, nie powrócił w rodzinne strony. Od 1940 roku ukrywał się u swego brata Mikołaja w Koninie. Z jego pomocą otrzymał pracę jako monter objazdowy w Centrali Maszyn Rolniczych. W zasięgu jego działania był powiat koniński, turecki i kolski. Ten charakter pracy ułatwiał nawiązywanie kontaktów w konspiracji. Prowadził działalność m.in. w pododdziale Armii Krajowej „Tabor”. Po zakończeniu II wojny światowej powrócił do Krobi. Natychmiast przystąpił do organizowania taboru Gostyńskiej Kolei Państwowej, którym docierał pierwszy węgiel ze Śląska na powiat gostyński. W 1971 roku został awansowany do stopnia podporucznika w stanie spoczynku. Należał do krobskiego Koła ZBoWiD.

Zmarł 20 marca 1985 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918-1921, Wielkopolski Krzyż Powstańczy, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Srebrny Krzyż Zasługi, Odznakę Grunwaldzką.